

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2019. évi július hó 5. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ítéletet:

A másodfokú bíróság a kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt **I.rendű vádlott és 5 társa** ellen indult büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék 20.B.572/2017/42/III. számú ítéletének I.rendű, III.rendű, IV.rendű és V.rendű vádlottakra vonatkozó részét az alábbiak szerint változtatja meg:

- I.rendű vádlottnak az elsőfokú bíróság által kábítószer-kereskedelem büntetteként értékelt cselekményeit 1 rb. a Btk. 176.§ (1) bekezdésének IV. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének és 1 rb. a Btk. 177.§ (1) bekezdés c) pontja ca) alpontjának II. fordulatában meghatározott és a (4) bekezdés I. fordulata szerint minősülő tettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette kísérletének minősíti;
- I.rendű vádlott halmazati büntetését - a közügyektől eltiltás mellékbüntetés érintetlenül hagyása mellett - 3 (három) év 6 (hat) hó szabadságvesztésre -;
- III.rendű vádlott büntetését 5 (öt) év szabadságvesztésre és 5 (öt) év közügyektől eltiltásra súlyosbítja;
- IV.rendű vádlott büntetését 1 (egy) év szabadságvesztésre, a végrehajtás felfüggesztésének próbaidejét 2 (kettő) évre -;
- V.rendű vádlott büntetését 1 (egy) év 6 (hat) hó szabadságvesztésre, a végrehajtás felfüggesztésének próbaidejét 3 (három) évre enyhíti;
- III.rendű vádlottal szemben 305.000 (háromszázötezer) forint, míg V.rendű vádlottal szemben 426.000 (négy százhuszonhatezer) forint vagyonekobzást rendel el;
- a I.rendű és **II. rendű vádlottal** szemben alkalmazott személyenként 325.000 (háromszázhuszonötezer) forint vagyonekobzást a **II. rendű vádlottól** lefoglalt és a Kaposvári Törvényszék letéti számlájára befizetett 650.000

(hatszázötvenezer) forint vonatkozásban tekinti elrendeltnek, egyúttal a fenti pénzösszeg visszatartására vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzi;

- V.rendű vádlottal szemben a pártfogó felügyelet alkalmazását mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Indokolás

A Kaposvári Törvényszék a 2018. évi november hó 16. napján kelt 20.B.572/2017/42/III. számú ítéletében

I.rendű vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 177.§ (1) bekezdés c) pontja cd) alpontjának 2. fordulatában meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő, társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és a Btk. 186.§ (1) bekezdés b) pontjának 4. fordulatában meghatározott egészségügyi termék hamisítása büntette miatt - halmazati büntetésül - 2 év 11 hónap szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy abból a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés tartamába beszámította a 2017. évi március hó 29. napjától a 2017. évi augusztus hó 31. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt, valamint a 2017. évi augusztus hó 31. napjától a 2018. évi március hó 29. napjáig házi őrizetben töltött időt oly módon, hogy a beszámításnál 4 nap házi őrizetben töltött idő 1 napi szabadságvesztésnek felel meg.

II. rendű vádlottat a Btk. 176.§ (1) bekezdés 4. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő, társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt 2 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette és a próbaidő tartamára elrendelte a vádlott pártfogó felügyeletét. Megállapította, hogy a szabadságvesztés-büntetést végrehajtása esetén börtönben kell végrehajtani és a vádlott feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap.

III.rendű vádlottat a Btk. 176.§ (1) bekezdés 4. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő, társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt 2 év 11 hónap szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy abból a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

IV.rendű vádlottat a Btk. 176.§ (1) bekezdés 4. fordulatában meghatározott kábítószer-kereskedelem büntette miatt 2 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette és a próbaidő tartamára elrendelte a vádlott pártfogó

felügyeletét. Megállapította, hogy a szabadságvesztés-büntetést végrehajtása esetén börtönben kell végrehajtani és a vádlott feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap, továbbá a szabadságvesztés tartamába végrehajtása esetén beszámította a 2017. évi március hó 29. napjától a 2017. évi augusztus hó 31. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt, valamint a 2017. évi augusztus hó 31. napjától a 2018. évi március hó 29. napjáig házi őrizetben töltött időt oly módon, hogy a beszámításnál 4 nap házi őrizetben töltött idő 1 napi szabadságvesztésnek felel meg.

V.rendű vádlottat a Btk. 176.§ (1) bekezdés 4. fordulatában meghatározott kábítószer-kereskedelem büntette miatt 2 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette és a próbaidő tartamára elrendelte a vádlott pártfogó felügyeletét. Megállapította, hogy a szabadságvesztés-büntetést végrehajtása esetén börtönben kell végrehajtani és a vádlott feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap, továbbá a szabadságvesztés tartamába végrehajtása esetén beszámította a 2017. évi március hó 30. napjától a 2017. évi augusztus hó 31. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt, valamint a 2017. évi augusztus hó 31. napjától 2018. évi március hó 29. napjáig házi őrizetben töltött időt oly módon, hogy a beszámításnál 4 nap házi őrizetben töltött idő 1 napi szabadságvesztésnek felel meg.

VI. rendű vádlottat a Btk. 178.§ (6) bekezdés I. fordulatában meghatározott kábítószer birtoklása vétsége miatt 1 évre próbára bocsátotta. Ezen túlmenően I.rendű és **II. rendű vádlottal** szemben 325.000 - 325.000 forint erejéig vagyoneklkobzást rendelt el, kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bünygyi költség megfizetésére, továbbá rendelkezett a lefoglalt bűnyjelekről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészszég I.rendű, III.rendű, IV.rendű és V.rendű vádlottak terhére súlyosbítás végett, I.rendű és III.rendű vádlottak esetében hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása, IV.rendű és V.rendű vádlottak esetében végrehajtandó szabadságvesztés és közűgyektől eltiltás alkalmazása érdekében jelentett be fellebbezést. Jogorvoslati kérelemmel élt I.rendű vádlott és védője enyhítésért, III.rendű vádlott enyhítésért, míg védője a tényállás védencc előadására alapított megállapítása, enyhébb minősítés és a büntetés enyhítése érdekében, míg V.rendű vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan eltérő minősítésért, a Btk. 176.§ (5) bekezdésének a) pontjában meghatározott privilegizált alakzat megállapítása érdekében, harmadsorban pedig enyhítésért.

A Kaposvári Törvényszék ítélete **II. rendű vádlott** vonatkozásában a 2018. évi november hó 16. napján, míg **VI. rendű vádlott** vonatkozásában a 2018. évi december hó 3. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában az ügyészség fellebbezését fenntartotta és I.rendű és III.rendű vádlottakkal szemben hosszabb tartamú, az enyhítő szakasz alkalmazása nélküli, a törvényi minimumhoz közelálló szabadságvesztés kiszabására, a végrehajtási fokozat fegyházban történő meghatározására, IV.rendű és V.rendű vádlottakkal szemben hosszabb tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás alkalmazására tett indítványt.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság fellebbezésekkel sérelmezett ítéletét a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A (2) bekezdés értelmében a felülbírálat kiterjedt a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására, az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására is. A (7) bekezdés szerint pedig a másodfokú bíróság hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezések kérdésében is.

A felülbírálat fenti általános keretei a Be. 590.§ (10) bekezdése folytán vonatkoztak a csak a büntetés súlyosbítása, illetőleg enyhítése érdekében bejelentett fellebbezéssel érintett I.rendű és IV.rendű vádlottakra is.

A felülbírálat ugyanakkor az 590.§ (9) bekezdése értelmében nem terjedt ki az ítéletnek **II. rendű** és **VI. rendű vádlottakra** vonatkozó, első fokon jogerőre emelkedett rendelkezéseire, illetve részére.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során észlelte, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be. 592.§ (2) bekezdésének a), c) és d) pontjaiban írt okokból részben megalapozatlan. Az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, a megállapított tényállás részben ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, illetve a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett.

A másodfokú bíróság a fenti - részbeni - megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében a Be. 593.§ (1) bekezdésének a) pontja szerint - az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés útján - a tényállást az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

A tényállás I. pontját érintő változások a következők:

I.rendű és **II. rendű vádlottak** a 2017. évi február hó 17. napján bizonyítottan 30 db extasy tablettát vásároltak ...n.

I.rendű és **II. rendű vádlottak** a 2016. októbere és 2017. február 17. közötti beszerzéseikkel kapcsolatos cselekményeiket összesen 700 gramm speed por és 30 db extasy tableta vonatkozásában követték el, melyek tiszta hatóanyag-tartalma legalább 7 gramm amfetamin és 1,5 gramm MDMA.

III.rendű vádlott a 2016 nyara és 2017. február 17. közötti beszerzéseivel kapcsolatos cselekményeit összesen 720 gramm speed por és 30 db extasy tableta tekintetében valósította meg; melyek tiszta hatóanyag-tartalma legalább 7,2 gramm amfetamin és 1,5 gramm MDMA.

I.rendű vádlottól a 2017. évi március hó 29. napján lefoglalt, összesen 2,75 gramm légszáraz nettó tömegű speed por tiszta hatóanyag-tartalma helyesen legalább 0,456 gramm amfetamin. A másodfokú bíróság ugyanakkor a tényállásból a 10. oldal 2. bekezdésének utolsó előtti tagmondatát - *amely a csekély mennyiség felső határának 99%-a* - mellőzte.

II. rendű vádlottól a 2017. évi március hó 29. napján lefoglalt 74 db extasy tableta tiszta hatóanyag-tartalma legalább 6,76 gramm MDMA, a 21,73 gramm nettó tömegű speed por tiszta hatóanyag-tartalma legalább 3,69 gramm amfetamin, a 0,85 gramm nettó tömegű speed por tiszta hatóanyag-tartalma legalább 0,136 gramm amfetamin. A tényállásból a másodfokú bíróság a 10. oldal 3. bekezdésének utolsó két tagmondatát - *ami a jelentős mennyiség alsó határának legalább a 38,4%-a, összesen a vizsgált bűnjelekben a kábítószeres hatóanyag-tartalma jelentős mennyiség alsó határának legalább az 52,2%-a* - mellőzte.

Az ítélet 10. oldal 6. bekezdésének utolsó előtti sorában szereplő, *a már ismeretlen módon* kifejezés helyesen a már ismert módon.

A 2017. március 15-énn beszerzett és 2017. március 29. előtt már értékesített 174,67 gramm tömegű speed por és 26 db extasy tableta tiszta hatóanyag-tartalma legalább 29,6939 gramm amfetamin és 2,378 gramm MDMA.

A fentiekre figyelemmel I.rendű és **II. rendű vádlottak** összesen 900 gramm nettó tömegű speed porra és 130 db extasy tablettára követték el cselekményeiket, melyek tiszta hatóanyag-tartalma legalább 40,9759 gramm amfetamin és 10,638 gramm MDMA. Mindez a jelentős mennyiség alsó határának 409,759%-a, illetve 53,19%-a, összesen 462,949%-a.

III.rendű vádlott valamennyi cselekményét összesen 920 gramm speed por és 130 db extasy tabletta vonatkozásában valósította meg, melyek tiszta hatóanyag-tartalma legalább 41,1759 gramm amfetamin és 10,638 gramm MDMA. Mindez a jelentős mennyiség alsó határának 411,759%-a, illetve 53,19%-a, összesen 464,949%-a.

A fenti mennyiségből I.rendű vádlott 2,75 gramm speed port próbált meg átadni tanú 7nak ai Általános Iskola melletti úttesten, de ezt a rendőri intézkedés megakadályozta. A szóban forgó kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma 0,456 gramm amfetamin, mely nem éri el a csekély mennyiség felső határát, annak 91,2%-a.

Az eljárás során nem nyert bizonyítást, hogy **II. rendű** és III.rendű vádlottaknak tudomása lett volna arról, hogy I.rendű vádlott oktatási intézmény közvetlen környezetében is értékesít kábítószer.

III.rendű vádlottól 2017. június 21-én vett vizeletminta 0,28 ng/ml amfetamint tartalmazott. Az eljárás során nem nyert bizonyítást az sem, hogy III.rendű vádlott saját fogyasztása érdekében a csekély mennyiséget meghaladó tiszta hatóanyag-tartalmú kábítószer szerzett volna meg.

A tényállásból a másodfokú bíróság a 11. oldal 2-9. bekezdéséig terjedő részeket mellőzte.

A tényállás II. pontjával kapcsolatban a változtatások a következők:

A IV.rendű vádlott által 2016-ban V.rendű vádlottól megvett extasy tabletta bizonyított mennyisége havi 1-1 alkalommal vásárolt, alkalmanként 2-2 db tabletta. Így V.rendű vádlottól beszerzett kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma összesen 2,6 gramm amfetamin és 0,96 gramm MDMA.

A IV.rendű vádlott által 2016-ban III.rendű vádlottól megvásárolt 20 gramm speed por tiszta hatóanyag-tartalma legalább 0,2 gramm amfetamin.

A IV.rendű vádlott részéről 2016-2017. években I.rendű vádlottól beszerzett kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma pedig legalább 2 gramm amfetamin és 1,28 gramm MDMA.

Az ekként IV.rendű vádlott által megszerzett kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma mindösszesen legalább 4,8 gramm amfetamin és 2,24 gramm MDMA, mely a csekély mennyiség felső határát meghaladja, a jelentős mennyiség alsó határát azonban nem éri el, annak 48%-a, illetve 11,2%-a, összesen tehát 59,2%-a.

Az eljárás során nem nyert bizonyítást, hogy IV.rendű vádlott saját fogyasztás céljából a csekély mennyiség alsó határát meghaladó mennyiségű kábítószerrel szerzett volna meg.

A IV.rendű vádlott lakóhelyén 2017. március 29-én lefoglalt 1,91 gramm nettó tömegű, 6 db extasy tabletta tiszta hatóanyag-tartalma helyesen legalább 0,537 gramm. Így a lefoglalt teljes kábítószer-mennyiség tiszta hatóanyag-tartalma összesen 1,117 gramm MDMA, és 0,0428 gramm amfetamin. Ez a csekély mennyiség felső határának 120,26%-a.

Az ítéleti tényállásból a másodfokú bíróság a 13. oldal 2-8. bekezdéséig terjedő szövegrészeket mellőzte és megállapította, hogy IV.rendű vádlottól 2017. március 30-án biztosított vizeletben 0,10 ng/ml amfetamin volt kimutatható, ami speed por mintavételt megelőző fogyasztását bizonyítja.

A másodfokú bíróság *a tényállás III. pontjával* kapcsolatban annyiban helyesbítette és egészítette ki a tényállást, hogy V.rendű vádlott által 2016-ban IV.rendű vádlottnak eladott extasy tabletta bizonyított mennyisége havi 1-1 alkalommal, alkalmanként 2-2 db tabletta. Az így értékesített, összesen 260 gramm speed por és 24 db extasy tabletta tiszta hatóanyag-tartalma 2,6 gramm amfetamin és 0,96 gramm MDMA. Ez meghaladja a csekély mennyiség alsó határát, de nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 26%-a, illetve 4,8%-a; összesen tehát 30,8%-a.

A tényállásból a 14. oldal 6-8. és a 15. oldal 1-3. bekezdéseit mellőzte.

V.rendű vádlottól 2017. március 30-án vett vizeletminta 0,19 ng/ml amfetamint és 452 ng/ml delta-9-THC-t tartalmazott, mely a mintavételt megelőzően speed por és marihuána fogyasztását bizonyítja.

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás most már mentes a Be. 592.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az I.rendű és IV.rendű vádlottak vonatkozásában a bizonyítékok egyező adatain, míg III.rendű és V.rendű vádlottak tekintetében azok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

A bizonyítási eljárást az elsőfokú bíróság a perrendi előírások megtartásával folytatta le. Ennek során feltárta és megvizsgálta azokat a bizonyítékokat, amelyek alapján a vád tárgyává tett eseményekre vonatkozó tények megnyugtató módon tisztázhatók voltak.

A bizonyítékokat értékelő tevékenységéről ítéletének indokolásában a bizonyítékok részletes áttekintésével megnyugtató módon számot adott, tehát indokolási kötelezettségét is teljesítette.

Ezt a mérlegelő tevékenységet kiegészítve ezért a másodfokú bíróság mindössze az alábbiak kiemelését tartotta szükségesnek.

Az elsőfokú bíróság ténymegállapításainak helyessége, megbízhatósága mindenekelőtt azon alapul, hogy a múltbeli történések rekonstruálása olyan személyek vallomásainak elfogadásán nyugszik, akik a valós tények előadásával magukra nézve is terhelő adatokat szolgáltattak. III.rendű és V.rendű vádlott tagadásával szemben ugyanis I.rendű, **II. rendű** és IV.rendű vádlottak, tanú 7, tanú 3, tanú 5, tanú 4 és tanú 6 tanúk az események számukra kedvezőtlen mozzanatait sem elhallgatva tettek kábítószer-kereskedelemre utaló vallomást. Nyilatkozataik megbízhatóságát a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok is alátámasztották.

Ezen túlmenően helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy III.rendű vádlott bizonyos fokú érintettsége a saját vallomása és vizeletmintájának az eredménye alapján, illetőleg a híváslisták és a titkos adatszerzés során biztosított információk segítségével is bizonyítható, illetve dokumentálható volt.

Ezzel szemben a lefoglalt és a le nem foglalt kábítószer tiszta hatóanyag-tartalmát érintő ténymegállapítások már helyesbítésre és kiegészítésre szorultak.

A nyomozó hatóság birtokába kerülő kábítószer, illetve pszichotrop anyag összetételének meghatározása a Be. 188.§ (1) bekezdése alapján igazságügyi vegyészszerzői igénybevételével, kémiai vizsgálati módszerek alapján történik. E vizsgálat nem feltétlenül átfogó és mindenre kiterjedő, ami már önmagában is némi bizonytalanságot eredményezhet. Minderre és a műszaki berendezések általánosan elfogadott mérési pontatlanságaira visszavezethetően a kábítószer tiszta hatóanyag-tartalmának megállapítására ún. keretszámok megadásával kerül sor; olyképpen, hogy az eljáró szakértő a még elfogadható és lehetséges szélső értékeket adja meg.

A Be. 7.§ (4) bekezdése értelmében a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére. E rendelkezés helyes értelmezéséből következően - amint ezt a másodfokú bíróság már több ízben kifejtette - a szakértő által +/- értékben, gramm vagy százalék feltüntetésével megadott adatok közül mindenkor a legalacsonyabb eredményt indokolt figyelembe venni és a tényállásban rögzíteni. Ennél magasabb érték a terhelt terhére ugyanis kétséget kizáróan nem bizonyítható.

Ugyancsak a Be. 7.§ (4) bekezdésében megfogalmazott fenti alapelvet sértette meg a vádirat, illetve az azzal teljesen azonos szövegezésű, szóról szóra azonosságot mutató

ítéleti tényállás a kábítószer értékesítése gyakoriságának, valamint az egy-egy alkalommal átadott kábítószer-mennyiségek megfogalmazásakor. A *havonta egy-két alkalommal, alkalmanként 2-5 tablettát* jellegű szövegezések azért szorultak helyesbítésre, mert ezekben az esetekben mindössze az tekinthető kétséget kizáróan bizonyítottnak - következésképpen a terhelt terhére értékelhetőnek -, hogy hetente egy alkalommal, alkalmanként két tablettát értékesítése történt meg.

Következetes az ítélkezési gyakorlat abban, hogy amennyiben objektív adatok alapján nem lehet megállapítani a kábítószer tiszta hatóanyag-tartalmát, akkor azt becslés útján kell meghatározni. A hatóanyag-tartalom megállapítása ebben az esetben ugyanis nem vegyészszakértői, hanem bírósági feladat (*BH 2005.246.*). Ennek alapján a bíróságnak a Nemzeti Szakértői és Kutató Központban vizsgált feketepiaci kábítószer-készítmények átlagos hatóanyag-tartalmának alakulásáról közzétett ún. táblázat legalacsonyabb értékei alapján kell becsléssel kiszámítani a le nem foglalt kábítószeresek tiszta hatóanyag-tartalmát.

Ennek alapulvételével kellett megállapítani a 2016 nyarán, 2016. októberében, november 26-án és a 2017. január 30-án beszerzett és a szakértő által meg nem vizsgált kábítószeresek tiszta hatóanyag-tartalmát. A 2017. február 17-i szállítmány a tettenérés időpontjáig részben már értékesítésre került, részben pedig lefoglalták. Ebben a vonatkozásban az elsőfokú bíróság helyesen a szakértőnek azt az álláspontját fogadta el, hogy azonos fajtájú, azonos időpontban, azonos helyről beszerzett kábítószerrel lévén szó, ennek a szállítmánynak a vonatkozásában a le nem foglalt kábítószer is a lefoglalt kábítószer hatóanyag-tartalma alapján határozta meg.

Ítéletszerkesztési hibát vétett az elsőfokú bíróság, amikor a jogi indokolás körébe tartozó megállapításokat esetenként a tényállásban is feltüntette, illetőleg azonos tények két alkalommal, különböző megfogalmazásban is megállapításra kerültek a tényállás azonos részében. Ezeket ugyancsak korrigálni kellett.

A tényállás helyesbítésének további része arra volt visszavezethető, hogy nem a következetesen kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően történt meg a kábítószer-mennyiségek és hatóanyag-tartalmak összesítése, és ezeknek a tömeg-, illetve százalék-adatokkal történő egybevetése.

Ezekkel a kiegészítésekkel és helyesbítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás - figyelemmel a Be. 593.§ (3) bekezdésében írtakra - irányadó volt a másodfokú eljárásban.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak büntetőjogi felelősségére.

Ezért III.rendű és V.rendű vádlottak felmentésére irányuló jogorvoslati kérelmek nem voltak megalapozottak.

A cselekmények minősítése ugyanakkor I.rendű vádlott vonatkozásában csak részben felel meg a büntető anyagi jogszabályoknak.

Az irányadó tényállás I. pontja szerint I.rendű és **II. rendű vádlottak** továbbértékesítési céllal a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó különböző kábítószereket - speed port és extasy tablettát - szereztek be és tároltak a lakásukban. A nyomozó hatóság eredményes házkutatását megelőzően pedig I.rendű és **II. rendű vádlottak** - rendszeres hasznoszerzésre törekedve - több alkalommal értékesítettek is a kábítószerből.

Az egyik ilyen alkalommal I.rendű vádlott 2017. március 29-énn, aIskola melletti úttesten 2,75 gramm speed port próbált meg átadni tanú 7nak, mely cselekményét a rendőri intézkedés megakadályozta.

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott cselekményeit - erre a mozzanatra figyelemmel - egységesen a Btk. 177.§ (1) bekezdés c) pontja cd) alpontjának II. fordulatában meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének minősítette. Álláspontjával a másodfokú bíróság nem értett egyet. Figyelmen kívül hagyta ugyanis az elsőfokú bíróság azt, hogy az eljárás során nem merült fel arra vonatkozó adat, hogy további értékesítések is történtek volna a Btk. 177.§ (1) bekezdésének c) pontjában felsorolt helyszíneken, illetve azok közvetlen környezetében, vagy I.rendű vádlott a tőle lefoglalt kábítószer értékesítését is ilyen helyszíneken tervezte volna.

A fentiekre figyelemmel I.rendű vádlott a kábítószer-kereskedelem körében két bűncselekményt valósított meg. Nem pusztán megszerezte a jelentős mennyiségű kábítószereket, hanem azokból ellenérték fejében értékesített is. Ez a cselekménye - a minősített helyszínek fentebb említett hiányában - társtettesként elkövetett a Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettének minősül.

A 2017. évi március hó 29. napján történő tettenéréssel végződő cselekményével - mivel a csekély mennyiségű kábítószer átadását a rendőri intézkedés megakadályozta - I.rendű vádlott a Btk. 177.§ (1) bekezdés c) pontja ca) alpontjának II. fordulatában

meghatározott és a (4) bekezdés I. fordulata szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettének kísérletét valósította meg.

A halmazatkénti értékelés jogi indoka az volt, hogy az időközben megváltozott jogi környezet, a Btk. eltérő rendelkezései ellenére is irányadónak tekintendő a Kúria 1/2007. Büntető jogegységi határozatának az a része, mely szerint természetes egységet csak az azonos törvényi tényállásba tartozó elkövetési magatartások halmozódása, ismétlődése képezhet. Csak az azonos törvényi tényállások vonatkozásában van tehát helye a kábítószeresek tiszta hatóanya-tartalma egybeszámításának és az összesített értéknek megfelelő, természetes egységekénti értékelésnek. A Btk. 176. és 177.§-ai pedig ebből a szempontból nem azonos, hanem különböző törvényi tényállásnak minősülnek.

Nem osztotta a másodfokú bíróság III.rendű vádlott védőjének azon jogi álláspontját, mely szerint védenca az irányadó tényállás alapján a bűncselekményt bűnsegédként valósította meg.

A fentebb már említett 1/2007. BJE IV. pontja értelmében a kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem folyamatos és rendszeres tevékenységet feltételez, olyan ismétlődő adás-vételek sorozatát, melyek haszonszerzésre irányulnak és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése és készletezése is, mely befejezett önálló tettesi cselekmény. Tekintettel arra, hogy III.rendű vádlott I.rendű és **II. rendű vádlottakkal** együtt valósította meg a terhére rótt bűncselekményeket: törvényes magatartásainak társtettesként elkövetettkénti éretékelése.

Azoknak a vádlottaknak a vonatkozásban, akiknél a vizeletminta kábítószer fogyasztására utaló bizonyítékokat szolgáltatott, a másodfokú bíróság szükségesnek tartotta a tényállást kiegészíteni azzal is, hogy esetükben a csekély mennyiség alsó határát meghaladó mennyiségű kábítószer saját fogyasztás céljából történő megszerzése nem nyert bizonyítást. Erre figyelemmel - az EBH 2016 B.15. számú eseti döntésben kifejtett kúriai állásponttal egyezően - vált helyessé az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontja, mely szerint a kábítószer-fogyasztás a Btk. 178.§ (6) bekezdésében írt bűncselekmény szubszidiaritása folytán önálló értékelést nem kapott.

Helyesen maradt el tehát az elsőfokú bíróság részéről III.rendű, IV.rendű és V.rendű vádlottak vonatkozásában a kábítószer-fogyasztás, illetőleg a fogyasztás érdekében történő megszerzés kábítószer-birtoklásaként történő minősítése.

A másodfokú bíróság - részben a megváltozott minősítésre is figyelemmel - indokoltnak tartotta az irányadó büntetési tételek vádlottankénti ismételt áttekintését.

A I.rendű vádlott terhére rótt három bűncselekmény közül a legsúlyosabb öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel, az enyhébb egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel, a legenyhébb pedig három hónaptól három évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett. Vele szemben tehát

- figyelemmel a Btk. 36.§-ában, illetve a Btk. 81.§ (1) és (3) bekezdéseiben írtakra - öt évtől huszonöt évet el nem érő tartamú szabadságvesztés volt kiszabható. Ennek a - Btk. 80.§ (2) bekezdés szerinti - középértéke: tizenöt év.

III.rendű vádlott vonatkozásában az irányadó büntetési tételkeret öt évtől húsz évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés. Ennek a középértéke tizenkét év hat hónap; míg IV.rendű és V.rendű vádlottak vonatkozásában a büntetési tételkeret kettőtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, a középérték pedig öt év.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket nagyjából tévesen és nem a bírói gyakorlatnak megfelelően tárta fel.

I.rendű vádlott vonatkozásában súlyosító körülmény a bűnszövetség.

A Btk. 459.§ (1) bekezdésének 2. pontja szerint bűnszövetség akkor létesül, ha két vagy több személy bűncselekményeket szervezeten követ el, vagy ebben megállapodik, és legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlik, de nem jön létre bűnszervezet. Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállásában helyesen rögzítette, hogy I.rendű, **II. rendű** és III.rendű vádlottak egymás tevékenységéről tudva és közösen, szervezeten követték el a bűncselekményt.

Tekintettel arra, hogy a kábítószer-kereskedelem jelentős mennyiségre történő elkövetése esetén a bűnszövetség már nem minősítő körülmény, ezért azt I.rendű vádlott terhére súlyosító körülményként kellett értékelni.

A bűncselekmény tárgyi súlyának meghatározásakor nem lehetett figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy az elkövetés az adott minősítéshez szükséges jelentős mennyiség felső határát több mint négyszeresen meghaladta.

A megváltozott minősítés folytán további súlyosító körülmény a kettőt meghaladó bűnhalmazat.

Ugyanakkor nyomatékos enyhítő körülményként vette figyelembe a másodfokú bíróság a büntetlen előéletét, a bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomását, amely a

tettenérés ellenére is feltáró jellegű volt. Hasonlóképpen megbánását, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, illetve a bűncselekmények befejezése és jogerős elbírálása között eltelt két évet meghaladó időmúlást, melynek számottevő részét kényszerintézkedés hatálya alatt töltötte.

III.rendű vádlott terhére súlyosító körülmény, hogy visszaesőnek nem minősülő különös bűnismétlő, akit korábban ugyancsak kábítószerrel visszaélés büntette miatt felfüggesztett szabadságvesztésre ítélték. A felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének letelte és az újabb bűncselekmény megkezdése között legfeljebb néhány hónap telt el.

További nyomatékos súlyosító körülmény, hogy a jelentős mennyiség felső határát több mint négyszeresen meghaladó mennyiségre, bünszövevényben valószínűsította meg a bűncselekményét.

Enyhítő körülmény, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, valamint az, hogy édesanyja ápolásra, gondozásra szorul.

Miután az eljárás során nem állt kényszerintézkedés hatálya alatt, ezért az időmúlás javára csak kisebb súllyal értékelhető.

IV.rendű vádlott vonatkozásában súlyosító körülményt nem észlelt a másodfokú bíróság. Ezzel szemben enyhítő körülmény a büntetlen előélete, a bűnösségére is kiterjedő, feltáró jellegű beismerő vallomása, a megbánás és az időmúlás. Ez utóbbinak nagyobb a nyomatéka, hiszen az eljárás számottevő része alatt ő is kényszerintézkedés hatálya alatt állt.

Nem észlelt súlyosító körülményt a másodfokú bíróság *V.rendű vádlott* tekintetében sem. Enyhítő körülmény a javára a büntetlen előélete és a két évet meghaladó időmúlás, melynek számottevő részét ugyancsak kényszerintézkedés hatálya alatt töltötte.

Ezeket a körülményeket kellett tehát értékelnie a másodfokú bíróságnak a súlyosbítást és az enyhítést célzó fellebbezések elbírálásakor.

A büntetőjogi jogkövetkezmények meghatározásakor meghatározó jelentősége volt annak, hogy I.rendű és III.rendű vádlottak a jelentős mennyiség felső határának több mint négyszeresére, IV.rendű és V.rendű vádlottak pedig a jelentős mennyiség felső határának a felére valószínűsítették meg a bűncselekményt.

Ennek értékelése az elsőfokú bíróság részéről gyakorlatilag elmaradt, ezért az általa kiszabott büntetések nem felelnek meg a jogkövetkezmények vádlottak közötti belső arányosítása követelményének sem.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem vette figyelembe az elsőfokú bíróság azt sem, hogy I.rendű és IV.rendű vádlottak feltáró jellegű beismerő vallomást tettek. Döntően az ő vallomásuk, illetőleg **II. rendű vádlott** vallomása alapján vált lehetővé az ügy teljes körű felderítése.

Teljes egészében figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság azt is, hogy III.rendű vádlottat ugyanilyen bűncselekmény miatt korábban hosszú tartamú felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte a bíróság, és az újabb bűncselekmény megkezdése és a próbaidő letelte között rövid idő, legfeljebb néhány hónap telt el. Ez pedig azt bizonyítja, hogy a korábbi büntetés a célját nem érte el.

Ilyen körülmények között a I.rendű vádlott vonatkozásában fentebb feltárt nagyszámú és nyomatékos enyhítő körülményekre figyelemmel a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a szabadságvesztés tartamát a Btk. 82.§ (1) bekezdésében és a (2) bekezdés b) pontjában írtak, tehát az ún. enyhítő szakasz alkalmazásával szabta ki. A különös bűnismétlő III.rendű vádlott vonatkozásában azonban a másodfokú bíróság megítélése szerint az enyhítő szakasz alkalmazása szóba sem kerülhetett.

A másodfokú bíróság a szabadságvesztés tartamát mindkettőjük esetében indokolatlanul enyhének értékelte, ezért I.rendű vádlottal szemben - megmaradva az ún. enyhítő szakasz keretei között - azt 3 év 6 hónapra, III.rendű vádlott tekintetében a törvényi minimumra, 5 évre súlyosbította, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés és a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának a változatlanul hagyása mellett.

A Btk. 37.§ (3) bekezdés ad) pontja szerint a szabadságvesztés-büntetés végrehajtási fokozata fegyház, ha a háromévi vagy ennél hosszabb tartamú szabadságvesztést a Btk. 176.§ (3) bekezdése szerint minősülő kábítószer-kereskedelem miatt szabták ki.

A Btk. 35.§ (2) bekezdése azonban lehetőséget ad a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb végrehajtási fokozat meghatározására.

I.rendű és III.rendű vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés börtönben történő végrehajtása tehát - a felemelt büntetési tartamokra figyelemmel - a Btk. 35.§ (2) bekezdésén alapul.

IV.rendű és V.rendű vádlottakkal szemben az elsőfokú bíróság a Btk. 82.§ (2) bekezdés c) pontjában írt enyhítő szakasz alkalmazására nem látott lehetőséget.

A másodfokú bíróság azonban a büntetlen előéletű IV.rendű és V.rendű vádlott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztés mértékét eltúlzottan szigorúnak találta, ezért velük szemben - a Btk. 82.§ (1) bekezdésének és a (2) bekezdés c) pontjának alkalmazásával - a szabadságvesztés tartamát 1 évre, a felfüggesztés próbaidejét 2 évre, illetve a szabadságvesztés tartamát 1 év 6 hónapra, a fűggesztés próbaidejét pedig 3 évre enyhítette.

Szükségtelennek találta továbbá V.rendű vádlottal szemben a pártfogó felügyelet alkalmazását, ezért azt mellőzte.

A fentiek alapján tehát I.rendű és III.rendű vádlottak vonatkozásában az ügyészi fellebbezés a szabadságvesztés súlyosbítását célzó részében megalapozott volt, míg a vádlotti, védői fellebbezések az enyhítést célzó részükben sem voltak alaposak. IV.rendű és V.rendű vádlottak tekintetében pedig a bejelentett és a vádlottak javára szóló fellebbezéseket látta megalapozottnak a másodfokú bíróság, az ügyészi fellebbezést nem.

Az elsőfokú bíróság tényállásában rögzítette, hogy I.rendű és **II. rendű vádlottak** mellett III.rendű és V.rendű vádlottak kinek és milyen áron értékesítettek kábítószer. Ugyanakkor a vagyonelkobzás alkalmazása a törvény kötelező rendelkezése ellenére ez utóbbi vádlottak vonatkozásában elmaradt.

Ezt pótolva a másodfokú bíróság III.rendű vádlottal szemben 305.000 forint, V.rendű vádlottal szemben pedig 426.000 forint vagyonelkobzást rendelt el a Btk. 74.§ (1) bekezdés a) pontja alapján.

Észlelte továbbá a másodfokú bíróság azt is, hogy I.rendű és **II. rendű vádlottak** vonatkozásában az elsőfokú bíróság nem az anyagi és eljárásjogi jogszabályok rendelkezéseinek megfelelően döntött a vagyonelkobzás módjáról.

Az elsőfokú bíróság a **II. rendű vádlottól** lefoglalt 650.000 forint készpénzt a I.rendű és **II. rendű vádlottakkal** szemben elrendelt vagyonelkobzás biztosítására visszatartotta a lefoglalás megszüntetése mellett.

A Be. 323.§ (1) bekezdése szerint a lefoglalt dolgot akkor lehet visszatartani, ha azt a terhelt részére kell kiadni. Erről azonban szó sem volt. A lefoglalt pénzt a vádlottak - vallomásuk szerint is - kábítószer értékesítéséből szerezték, ennek a kiadása tehát szóba sem kerülhetett. Következésképpen nem jöhetett szóba ennek a vagyonelkobzás biztosítására történő visszatartása sem.

A Btk. 75.§ (1) bekezdés a) pontja szerint akkor kell pénzben kifejezve elrendelni a vagyonelkobzást, ha a vagyon már nem lelhető fel. Jelen esetben azonban a vagyonelkobzás tárgya pénz formájában fellelhető volt, azt le is foglalták, tehát a lefoglalt pénzösszeg tekintetében kellett a vagyonelkobzást elrendelni.

Ennyiben a másodfokú bíróság - a Be. 606.§ (1) bekezdése értelmében - az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. Ennek következtében I.rendű vádlott cselekményének eltérő minősítésére, I.rendű és III.rendű vádlottak vonatkozásában a büntetés súlyosbítására, IV.rendű és V.rendű vádlottak büntetésének enyhítésére, III.rendű és V.rendű vádlottakkal szemben vagyonelkobzás alkalmazására, a I.rendű és **II. rendű vádlottakat** érintő vagyonelkobzással kapcsolatos rendelkezés helyesbítésére került sor.

Az egyéb rendelkezések törvényesek voltak, ezért azokat a másodfokú bíróság a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Pécs, 2019. július 5.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék 20.B.572/2017/42/III. számú ítéletének I.rendű, III.rendű, IV.rendű és V.rendű vádlottakra vonatkozó része a Pécsi Ítéltábla Bf.II.66/2018/12. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2019. évi július hó 5. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

Dr. Krémer László s.k.
a tanács elnöke